

Indvielse af Svenskeren 20. maj 2023

I dag er vi samlet for at fejre færdiggørelsen af Svenskerbroen, eller bare Svenskeren. Det er et unikt stykke kulturarv på Fanø, som minder os om Fanøs storhedstid og stolte søfartstraditioner.

Men den minder os også om en særlig gruppe af mennesker, som vi skylder en stor tak. Det vender jeg tilbage til.

Ifølge historien er Svenskeren bygget i 1884 af en svensk skonnert. Deraf stammer navnet. Dengang blev der bygget store skibe heroppe bagved, på skibsværftet, og skibene blev søsat lige her, hvor vi står nu. Broen havde en vigtig funktion for større og mindre fartøjer, og med den udvidelse, vi fejrer i dag, kommer den funktion tilbage, da Martha af Sønderho, som jeg netop er ankommet i, fremover vil anløbe Svenskeren.

I alle årene fra Svenskeren blev bygget til nu, har den været en vigtig del af fannikernes bevidsthed. Mange af os, der har trådt vores barnesko på Fanø, har leget og badet fra Svenskeren, og nu er det vores børns tur til at fiske krabber fra broen.

Men det var ellers lige ved at gå galt. I 2016 var Svenskeren i en sølle forfatning, og nogen havde besluttet at broen skulle fjernes af sikkerhedsmæssige grunde. Men ingen vidste præcist, hvornår denne handling ville finde sted. Jeg var her ikke selv dengang, men jeg forestiller mig, at det har været som i filmen "Midt om natten", hvor Kim Larsen, Erik Clausen og Allan Olsen ikke aner, hvornår strisserne kommer.

Fanø har ikke Kim Larsen, eller Benny, som han hedder i filmen. Men vi havde Torben Brinch. Æret være hans minde.

Torben Brinch kom forbi en tidlig morgen i 2016 og så, at nu var det nu. Det var i sidste øjeblik. En gummiged var netop ved at gøre klar til at fjerne resterne af Svenskeren.

Nu er det her jo Fanø og ikke slumstormerne på Christianshavn, så Torben Brinch tog en rolig snak med føreren af gummigeden, som han naturligvis kendte, og bad ham lave noget andet eller tage en ekstra kaffepause. Imens fik Torben fat i den rette forstærkning, og jeg kan se, at i hvert fald Stinne Berg og flere andre stadig står her. Så arbejdet blev bremset.

Herefter blev foreningen "Bevar Svenskeren" oprettet, som utrætteligt arbejdede med indsamling af midler til genopbygning af broen. En stor tak for jeres enorme indsats med at få broen tilbage i fin stand, og tak til de håndværkere, der har udført et fantastisk stykke arbejde under vanskelige forhold, hvor der bl.a. skal tages højde for tidevand, osv.

Det seneste kapitel om Svenskerne skriver vi i dag, hvor jeg gerne vil sige tak til foreningen Martha af Sønderho. Denne forening har indsamlet en masse penge til at forlænge broen, men ikke nok med det. Foreningens medlemmer har selv stået hernede i både godt og dårligt vejr og bygget på broen med deres egne hænder. Det vidner om både stor dygtighed og stor ihærdighed.

Til sidst vil jeg gentage min tak til Foreningen Bevar Svenskeren og Foreningen Martha af Sønderho. Foreninger som jer er en stor del af Fanøs dna, og uden jer og alle andre frivillige, ville Fanø være et fattigere sted at leve. Stor tak for jeres indsats gennem årene og tillykke til hele Fanø med forlængelsen af Svenskeren.

Jeg vil gerne slutte med et trefoldigt hurra for Svenskeren og foreningen Martha af Sønderho.